

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 12. września 1916.

Treść: (Nr 295.—298.) 295. Obwieszczenie, w sprawie sprostowania błędu w rozporządzeniu Ministerstwa skarbu z dnia 21. lipca 1916, dotyczącego wymiaru powszechnego podatku zarobkowego za rok 1916. — 296. Rozporządzenie, w sprawie wydania dodatkowych postanowień do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 26. kwietnia 1916, dotyczącego badania zapasów towarów lnianych oraz ograniczeń przeróbki i sprzedawania przędzy lnianej i towarów lnianych. — 297. Rozporządzenie, w sprawie zajęcia pestek winogronowych. — 298. Rozporządzenie, dotyczące ograniczenia rzezi bydła rogatego i świń.

295.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem skarbu z dnia 28. sierpnia 1916,

w sprawie sprostowania błędu w rozporządzeniu Ministerstwa skarbu z dnia 21. lipca 1916, Dz. u. p. Nr. 228, dotyczącego wymiaru powszechnego podatku zarobkowego za rok 1916.

W artykule 6. ogłoszonego w CIV. części Dziennika ustaw państwa, pod numerem 228, rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 21. lipca 1916, dotyczącego wymiaru powszechnego podatku zarobkowego za rok 1916, ma być w 8. wierszu z góry zamiast „Steuerersatz“ właściwie „Steuer-satz“.

Leth wlr.

Handel wlr.

296.

Rozporządzenie Ministra handlu i Ministra obrony krajowej z dnia 8. września 1916,

w sprawie wydania dodatkowych postanowień do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 26. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 117, dotyczącego badania zapasów towarów lnianych oraz ograniczeń przeróbki i sprzedawania przędzy lnianej i towarów lnianych.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

W miejsce zarządzeń, zawartych w § 4., ustępie drugim i następnym, rozporządzenia ministeryalnego z dnia 26. kwietnia 1916, Dz. u. p.

Nr. 117 a dotyczących wolnego użycia pewnych oznaczonych ilości towarów, podlegających ograniczeniu sprzedaży, ma obowiązywać, co następuje:

W miesiącu wrześniu i październiku dozwala się na swobodne użycie oznaczonych poniżej ilości wymienionych w § 3., ustęp drugi, rozporządzenia ministerialnego z dnia 26. kwietnia 1916. Dz. u. p. Nr. 117, według stanu zasobów z dnia 12. września 1916, a to miesięcznie:

Dla handlarzy drobiazgowych, to jest takich handlarzy, którzy sprzedają wyłącznie lub przeważnie towar krajany:

Z towaru surowego 200 m albo 10% zasobów tego towaru w dniu 12. września 1916, lecz conajwyżej . 500 m;

z towaru białego 250 m albo 10% zasobów tego towaru w dniu 12. września 1916, lecz conajwyżej . 500 m;

z farbowanego, drukowanego lub pstro tkanego towaru 150 m albo 10% zasobów tego towaru w dniu 12. września 1916, lecz conajwyżej . 300 m;

z towaru impregnowanego 100 m lub 10% zasobów tego towaru w dniu 12. września 1916, lecz conajwyżej . 200 m;

z artykułów, konfekcyjnych, wymienionych w § 1. d) i e) rozporządzenia ministerialnego z dnia 26. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 117, aż do 10% zasobów każdego poszczególnego artykułu w dniu 12. września 1916.

Wykluczone od tego uwolnienia są materiały według przepisu zarządu wojskowego. To też zapasy tych materiałów pomija się przy obliczaniu stopy procentowej uwolnionych do użycia towarów.

Kto chce uczynić użytek z tego wolnego użycia, musi wypełnić warunki przepisane na końcu § 4., punkt 2. i 3., rozporządzenia ministerialnego z dnia 26. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 117.

§ 2.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Georgi wtr.

Spitzmüller wtr.

297.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 9. września 1916.

w sprawie zajęcia pestek winogronowych.

Na podstawie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914 Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, jak następuje:

§ 1.

Pestki winogronowe z tutejszo-krajowego zbioru winogron z roku 1916 zajmuje się na rzecz państwa. Postanowienie to odnosi się także do pestek winogronowych z takich wytłoczyn, które mają być użyte do produkcji wina domowego lub wódki.

§ 2.

Zajęcie ma ten skutek, że nie można zajętych pestek ani przerabiać, ani inaczej zużywać, oddawać na karmę lub pozbywać, auiież odrzucać jako odpadki lub niszczyć, o ile nie wydano tem rozporządzeniem innych zarządzeń. Czynności prawne, sprzeciwiające się temu zakazowi, są nieważne.

§ 3.

Posiadacze winni odłączyć pestki winogronowe od wytłoczyn, wysuszyć je i starannie przechować. O ile wytłoczyny nie mają być użyte do produkcji wódki, winno nastąpić odłączenie pestek od wytłoczyn najpóźniej do dnia 31. grudnia 1916, a przy wytłoczynach, z których wyrabia się wódkę, najpóźniej do dnia 1. marca 1917.

Przepisane w ustępie 1. zobowiązanie do odłączenia, suszenia i przechowania pestek winogronowych nie odnosi się do posiadaczy wytłoczyn, dostawianych przez nich w celu usunięcia pestek osobom lub przedsiębiorstwom, które zostały przez Tow. akc. Austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej do przyjmowania wytłoczyn i usuwania z nich pestek osobno upoważnione i zobowiązane. O to upoważnienie należy postarać zawczasu w Tow. akc. Austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej; nie można go odmówić takim osobom i przedsiębiorstwom, które zajmowały się regularnie wyrobem wódki z cudzych wytłoczyn.

Dostawa wytłoczyn bez poprzedniego wyzyskania pestek winogronowych osobom lub przed-

siębiorstwom, które takiego upoważnienia nie posiadają, nie jest dozwolona.

§ 4.

Posiadacze winni zgłosić do właściwej zwierzchności gminnej zasoby uzyskanych pestek winogronowych najpóźniej do dnia 10. stycznia 1917, zaś zasoby pestek winogronowych z tych wyłoczyn, których użyto do wyrobu wódki, najpóźniej do dnia 10. marca 1917.

Zwierzchności gminne są obowiązane najpóźniej w pięć dni po upływie oznaczonych terminów zgłoszenia podać pismem do wiadomości Tow. akc. Austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej w Wiedniu, I. Seitzergasse 1 listę posiadaczy pestek winogronowych wraz z wymienieniem ilości zapasów.

Zwierzchności gminne są dalej obowiązane, donieść w dniu 10. stycznia 1917 właściwej politycznej władzy I. instancji, jakie ilości wyłoczyn z nieusuniętymi pestkami jeszcze się w gminie znajdują i do jakich posiadaczy wyłoczyn te należą, przyczem nie należy uwzględniać tych wyłoczyn, które są przeznaczone do wyrobu wódki i tych, które znajdują się w posiadaniu upoważnionych według § 3. osób albo przedsiębiorstw.

§ 5.

Tow. akc. Austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej jest obowiązane do zakupienia pestek, zgłoszonych u niego według § 4.; objęcie następuje po cenach i warunkach, oznaczonych w § 6., przy współdziałaniu zwierzchności gminnej w dniu ustanowionym w porozumieniu z Tow. akc. Austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej. Gmina winna postarać się o dostarczenie odpowiedniego lokalu odbiorczego i wagi.

Skoro w jakiejś gminie zgłoszono do odbioru mniej niż 2000 kg pestek winogronowych, następuje odbiór na żądanie Tow. akc. Austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej w stacyi kolejowej, znajdującej się najbliższej odnośnej gminy; w tym przypadku Tow. akc. Austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej wynagrodzi kosztą dowozu pestek do stacyi kolejowej, biorąc za podstawę odpowiedni wymiar przewoźnego.

Tow. akc. Austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej może odbiór pestek winogronowych za zgodą Ministerstw handlu i rolnictwa uregulować także w inny sposób.

§ 6.

Cena objęcia wynosi na miejscu odebrania 20 K za 100 kg. Odebraną ilość winno Tow.

akc. Austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej potwierdzić zapomocą kwitu i zapłacić w ciągu dni 14. Workow winno dostarczyć Tow. akc. Austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej; w wypadku dostarczenia przez sprzedającego należy zapłacić tytułem wynagrodzenia za worki w dobrym stanie 4 K 50 h od 100 kg zawartości netto. Poprzednia cena objęcia obowiązuje za towar dobrze wysuszony, wolny od nieczystości, niezawierający więcej przynieszki, niż pięć procent (skórek, szypułek itp.).

W razie, jeśli nie dojdzie między stronami do zgody co do wysokości ceny za towar nieodpowiadający powyższym wymaganiom, winien ustanowić tę cenę za przybraniem stron sąd powiatowy, w którego okręgu się towar znajduje, w postępowaniu niespornem, po wysłuchaniu rzeczoznawców. W tym wypadku winno Tow. akc. Austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej zapłacić gotówką przy odebraniu tymczasowo ofiarowaną przez siebie cenę kupna. Orzeczenie sądu powiatowego można zacząć rekuresem w ciągu dni ośmiu. Przeciw orzeczeniu II. instancji dalszy środek prawny jest niedopuszczalny. O ile kosztą postępowania mają być zwrócone przez jedną stronę lub rozdzielone pomiędzy strony, rozstrzyga sąd według swobodnego uznania. Obowiązek do dostawy nie ulega odwołce skutkiem postępowania sądowego.

§ 7.

Koleje żelazne i przedsiębiorstwa żeglarskie mogą przyjmować przesyłki pestek winogronowych do przewozu tylko wówczas, gdy do papierów przewozowych dołączono dla każdej przesyłki poświadczenie transportowe według przyległego wzoru wystawione przez zwierzchność gminną, z której okręgu pochodzi przesyłka.

Nie potrzeba takich poświadczeń transportowych dla przesyłek zarządu wojskowego tudzież dla przesyłek z zagranicy celnej, z Węgier, z Bośni i Hercegowiny.

§ 8.

Tow. akc. Austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej ma przydzielić zajęte pestki winogronowe przez siebie zakupione do przeróbki tym producentom oleju, których wymieni mu Wojenny związek przemysłu olejnego i tłuszczowego.

Rozdział uzyskanego z pestek winogronowych oleju pomiędzy konsumentów i ustanowienie ceny, po której Tow. akc. Austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej ma im olej oddawać, skutecznie Wojenny związek przemysłu olejnego i tłuszczowego za zezwoleniem Ministra handlu (§§ 2. i 14. rozporządzenia ministeryjalnego z dnia 8. kwietnia 1916, Dz. u p. Nr. 94).

Makuchy ma Tow. akc. Austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej odstąpić Centrali dla środków pastewnych po cenie, którą ustanowi Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem handlu.

§ 9.

Jeżeli osoby lub przedsiębiorstwa, obowiązane do tego według § 3., wzbraniają się odłączyć na czas pestki winogronowe, wówczas zarządzi władza polityczna I. instancyi, w której okręgu zapasy się znajdują, przymusowe odłączenie na koszt posiadacza.

Gdy posiadacz odmówi sprzedaży zajętych pestek Tow. akc. Austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej, wówczas władza polityczna I. instancyi, w której okręgu zapasy się znajdują, orzeknie o obowiązku oddania zapasów i w razie potrzeby zarządzi przymusowe wydanie. Przy przymusowym wydaniu należy odliczyć od ceny objęcia

dziesięć procent. Odebrane przymusowo zapasy winien ostatni posiadacz przechować aż do odtransportowania i zachować je troskliwie.

§ 10.

Za przekroczenia tego rozporządzenia i za każde współdziałanie w udaremnianiu nałożonych w tem rozporządzeniu zobowiązań, będą polityczne władze I. instancyi karały grzywnami do 5000 koron lub aresztem do 6 miesięcy, o ile działania te nie podlegają ściganiu karno-sądowemu.

§ 11.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Hochenburger wlr.	Forster wlr.
Zenker wlr.	Leth wlr.
Spitzmüller wlr.	Handel wlr.

Poświadczenie transportowe dla przesyłek pestek winogronowych.

Imię i nazwisko wysyłającego

w (miejscowość)..... jest uprawniony do przesłaniakg pestek
winogronowych w czasie od..... 19.. do 19..

z (stacyi przesyłkowej)..... do (stacyi przeznaczenia).....
zapomocą (kolei żelaznej lub okrętu parowego)..... do (imię i nazwisko i miejsce
zamieszkania odbiorcy)

..... dnia..... 19..

L. S.

.....
Urząd gminny.

.....
Naczelnik gminy

Poświadczenie to należy dołączyć w sposób trwały do dokumentu przewozowego.
Dołączenie poświadczenia należy zaznaczyć w dokumencie przewozowym.
Poświadczenie winna sciągnąć stacya przeznaczenia

298.

Rozporządzenie Ministra rolnictwa w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 9. września 1916,

dotyczące ograniczenia rzezi bydła rogatego
i świń.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządzającego na czas nadzwyczajnych stosunków, wywołanych stanem wojennym, co następuje:

§ 1.

Krów, cielce i świń, które znajdują się w tak wysoko posuniętym stanie brzemennym, iż stan ten widocznym jest dla osób, zajmujących się chowem, sprzedają lub rzezią bydła, nie wolno — poza wypadkiem rzezi z konieczności — sprzedawać na rzeź ani też bić.

Taksamo nie wolno — poza wypadkiem rzezi z konieczności — sprzedawać na rzeź ani zabijać cieląt, które nie okazują jeszcze znamion dojrzałości, to jest 8 zupełnie wykłutych, jędrniami działkami otoczonych zębów siecznych i wygojony pepek.

Zawarty w § 4. rozporządzenia ministeryjalnego z dnia 6. lipca 1916, Dz. u. p. Nr. 211, zakaz rzezi świń na tłuszcz aż do wagi 60 kg od sztuki i świń na mięso aż do wagi 40 kg od sztuki pozostaje i nadal w mocy.

§ 2.

Krowy dojne i krowy do chowu, jakoteż cielce i woły w wieku od $\frac{1}{2}$ roku do $2\frac{1}{2}$ lat tudzież byki w wieku od $\frac{1}{2}$ roku do 2 lat wolno sprzedawać na rzeź lub bić tylko za zezwoleniem władzy. Wiek $2\frac{1}{2}$ lat poznaje się przez istnienie czterech, wiek 2 lat przez istnienie dwóch stałych wielkich zębów siecznych.

§ 3.

Polityczna władza krajowa może zarządzić w uwzględnieniu stosunków hodowli bydła w swoim obszarze administracyjnym, że cielęta półroczne i młodsze można sprzedawać na rzeź albo bić tylko za zezwoleniem władzy. Zezwolenia tego nie można jednak udzielać odnośnie do takich cieląt, które

nie okazują jeszcze znamion dojrzałości (§ 1., ustęp 2.).

Wspomniana władza może dalej postanowić, że dozwolone jest bez osobnego zezwolenia władzy rżnięcie cielce i wołów już w wieku 2 lat, to znaczy w razie istnienia 2 stałych wielkich zębów siecznych.

§ 4.

Dla udzielania zezwolenia (§§ 2. i 3.) wienna polityczna władza powiatowa w każdej odnośnej gminie ustanowić osobę znającą się na rzeczy. Dopóki nie nastąpi to ustanowienie, będąc funkcją tą wykonywaną przez znającą się na rzeczy osobę, ustanowioną w myśl rozporządzeń z dnia 14. października 1914, Dz. u. p. Nr. 285, z dnia 23. grudnia 1914, Dz. u. p. Nr. 353, i z dnia 8. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 114, a w braku jej przez naczelnika tej gminy, w której znajduje się gospodarstwo hodowcy względnie poszczególnego rolnika, trzymającego bydło.

Polityczna władza krajowa może dla odnośnego obszaru administracyjnego lub także tylko dla poszczególnych części tego obszaru przenieść upoważnienie do udzielania pozwoleń, przewidzianych w ustępie 1., na polityczną władzę powiatową lub na inny organ.

§ 5.

Każdy jest obowiązany na wezwanie władzy przyjąć funkcje urzędowego organu, wspomnianego w § 4., ustęp 1., i wykonywać go według najlepszej wiedzy i sumienia.

Urząd ten jest urzędem honorowym.

§ 6.

Dla krów dojnych i krów do chowu należy udzielić zezwolenia władzy na rzeź lub na odsprzedaż dla rzezi tylko wtedy, jeżeli dalsze trzymanie tych krów ze względu na stosunki odnośnego przedsiębiorstwa nie przedstawia się jako uzasadnione pod względem gospodarczym.

§ 7.

Pozwolenia urzędowego co do młodego bydła rogatego można nadto udzielić hodowcy względnie rolnikowi, trzymającemu bydło, z ważnych powodów. Za takie powody należy uważać w szczególności:

1. Brak u zwierząt zdolności fizycznych do chowu;
2. choroby, wady i niedający się usunąć nędzny rozwój zwierząt;

3. brak potrzebnych ubikacji do trwałego, choćby tylko od biedy wystarczającego umieszczenia dla zwierząt;

4. brak potrzebnej karmy,

5. tego rodzaju położenie ekonomiczne hodowcy względnie rolnika, trzymającego bydło. iż brak dochodu z sprzedaży spowodowałby dotkliwy uszczerbek w jego utrzymaniu lub w prowadzeniu przedsiębiorstwa.

§ 8.

W razie udzielenia zezwolenia przez władzę (§ 4.) wyda się hodowcy względnie rolnikowi, trzymającemu bydło, poświadczenie, zaopatrzone liczbą bieżącą, które należy przy sprzedaży zwierzęcia oddać kupującemu. W poświadczeniu tem należy podać okoliczności, które były niarodajne dla udzielenia pozwolenia a prócz tego odnośnie do cielic, wołów i byków wiek ich według stanu uzębienia. Nadto należy wiek zwierząt uwidocznnić także w paszporcie bydłecym w rubryce „Dokładny opis zwierząt“. Organ urzędowy (§ 4.) winien udzielić zezwolenia wciągając do spisu według numerów porządkowych z wyszczególnieniem istotnej ich treści. Poświadczenie to odbierze oglądacz bydła i mięsa przy sposobności przedsiębrania rzezi. Oglądacz bydła i mięsa ma zbierać poświadczenia i każdego tygodnia oddawać je naczelnikowi tej gminy, w której dokonywa się rzezi. Naczelnik gminy ma poświadczenia te przesyłać politycznej władzy powiatowej.

§ 9.

Jeżeli udzielanie zezwolenia urzędowego w myśl § 4., ustęp 2., przeniesiono na polityczną władzę powiatową lub na inny organ, wówczas w razie transportu zwierzęcia celem rzezi może być dokonaniem wystawienie paszportu bydłecyego dla dotyczącego bydłęcia dopiero po nadejściu zezwolenia na rzeż, udzielonego przez polityczną władzę powiatową lub przez wspomniany organ; zezwolenie to należy uwidocznnić w paszporcie bydłecym i w odcinku kuponowym zeszytu z paszportami bydłecymi, podając liczbę i datę odnośnego reskryptu urzędowego.

Jeżeli chodzi o transport bydłęcia, nie przeznaczonego na rzeż, wówczas należy na paszporcie bydłecym umieścić zapisek „Nie wolno puścić na rzeż“.

§ 10

Jeżeli polityczna władza krajowa wydała zarządzenie na zasadzie § 3., ustęp 1., że cielęta półroczne lub młodsze wolno sprzedawać na rzeż

lub rznąć tylko za zezwoleniem władzy, natenczas udzielone zezwolenie należy uwidocznnić w paszporcie bydłecym i w odcinku kuponowym zeszytu z paszportami bydłecymi.

Jeśli chodzi o transport cielęcia, nie przeznaczonego na rzeż, względnie jeśli odmówiono udzielenia zezwolenia na rzeż lub na sprzedaż w celu rzezi, natenczas należy na paszporcie bydłecym umieścić uwagę „Nie wolno puścić na rzeż“.

Jeżeli paszport bydłecy na cielę zawiera wymienioną w drugim ustępie uwagę, wówczas odnośnego zwierzęcia nie wolno dopuścić do rzezi także w obszarze administracyjnym innej politycznej władzy krajowej, choćby ona nie wydała zarządzeń według § 3., ustęp 1.

§ 11.

Polityczna władza powiatowa wykonywa prawo nadzoru nad przestrzeganiem niniejszego rozporządzenia i może zarządzenia naczelnika gminy, względnie specjalnego funkcjonariusza, ustanowionego po myśli § 4., zmienić lub je uchylić.

Przeciw odnowie udzielenia pozwolenia na rzeż wolno wnieść zażalenie w ciągu 14 dni do politycznej władzy powiatowej. Polityczna władza powiatowa rozstrzyga zażalenia stanowczo w ciągu 8 dni po wysłuchaniu naczelnika gminy. Jeżeli sama polityczna władza powiatowa wydała rozstrzygnięcie w sprawie udzielenia zezwolenia na rzeż, wówczas nie można zacząć tego rozstrzygnięcia.

§ 12.

Zwierząt wymienionych w § 2. gatunków nie wolno bez przedłożenia poświadczenia, wspomnianego w § 8., względnie paszportu bydłecyego, zaopatrzonego w klauzulę zezwolenia (§ 9.), dopuszczać na targowicę bydłecą, przeznaczoną dla bydłąt na rzeż.

Tak samo nie wolno cieląt, których paszport bydłecy zawiera uwagę wymienioną w § 10., ustęp 2., dopuszczać na targowicę bydłecą, przeznaczoną dla bydłąt na rzeż.

§ 13.

Kto zwierzęta wymienionego w § 1. rodzaju sprzedaje na rzeż albo dopuszcza do rzezi.

któ zwierzęta wymienionych w § 2. gatunków bez zezwolenia sprzedaje na rzeż lub do rzezi doprowadza.

któ cielęta wbrew zakazowi, wydanemu przez polityczną władzę krajową na zasadzie § 3., ustęp 1., sprzedaje na rzeż lub doprowadza do rzezi bez zezwolenia.

kto takie zwierzęta bez zezwolenia na rzeź sprzedaje na ten cel,

kto podaje świadomie daty nieprawdziwe celem uzyskania zezwolenia na rzeź,

kto umyślnie sprowadza okoliczności miarodajne dla uzyskania zezwolenia na rzeź,

kto bez uzasadnionej przyczyny wzbrania się przyjąć funkcję urzędowego organu, wymienionego w § 4., lub nadal go piastować, lub

kto w inny sposób działa wbrew przepisom tego rozporządzenia,

będzie karany przez polityczną władzę powiatową grzywną do 5.000 K względnie aresztem do 6 miesięcy, o ile nie ma zastosowanie kara surowsza.

Prócz tego może polityczna władza powiatowa w razie potrzeby zarządzić odpowiednio umieszczenie lub także sprzedaż odnośnych zwierząt na koszt i niebezpieczeństwo właściciela.

Jeżeli przekroczenie popełnione zostanie w wykonywaniu przemysłu, można nadto, o ile zachodzą wymogi § 133. b, ustęp 1., lit. a, ustawy przemysłowej, odebrać uprawnienie przemysłowe.

§ 14.

Postanowienia §§ 1. i 2., nie mają zastosowania do zwierząt, sprowadzonych na rzeź z zagranicy i do zwierząt bitych z konieczności.

§ 15.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia z dnia 8. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 114, z dnia 21. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 383. i z dnia 23. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 153.

Zezwolenia władzy, udzielone na zasadzie rozporządzenia z dnia 8. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 114, względnie rozporządzenia z dnia 21. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 383, tudzież zarządzenia wydane przez polityczne władze krajowe na zasadzie rozporządzenia z dnia 23. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 153, pozostają w mocy.

Zenker wlr.

Spitzmüller wlr.

Handel wlr.